

РЕШЕНИЕ

№ 3944

гр. София, 13.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.05.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Анета Юргакиева
Мая Сукнарова**

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1438** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мая Сукнарова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Б. В. И., подадена чрез упълномощения представител адв. Г. М., срещу решение № 293 от 25.01.2022 г., постановено по административнонаказателно дело № 7452/2021 г. от Софийски районен съд, 10-ти състав. С него е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 21-4332-005648/26.03.2021 г., издадено от началник група към Отдел „Пътна полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи /ОПП-СДВР/, с което на касатора за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 лв. и „лишаване от правото да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, а на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети 10 контролни точки.

С касационната жалба се твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, поради което моли съда да го отмени, като вместо него отмени и оспореното наказателно постановление. В условията на алтернативност иска при произнасяне по съществуващото на спора касационната инстанция да измени НП като намали размера на наложеното наказание или да върне делото за ново разглеждане, поради допуснатото съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Ответникът – СДВР – ОПП не се ангажира със становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Настоящият касационен състав на Административен съд – София град намира касационната жалба като подадена от надлежна страна, срещу подлежащ на обжалване съдебен акт, при наличие на правен интерес и в срока по чл.211, ал.1 от АПК за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

С обжалваното решение Софийският районен съд е потвърдил оспореното пред него наказателно постановление № 21-4332-005648/26.03.2021 г., издадено от началник група към ОПП-СДВР. За да постанови този резултат, от фактическа страна е приел следното:

С договор за покупко-продажба от 08.10.2020г. Б. В. И. прехвърлил собствеността върху лек автомобил „А. А8” с рег. [рег.номер на МПС] на Г. Г. П., с която се намирали във фактическо съжителство. На същата дата договорът бил нотариално заверен и регистриран в автоматизираната информационна система на КАТ /АИС-КАТ/. Новият собственик на автомобила Г. П. не регистрирала МПС-то в законоустановения срок в КАТ, поради което на 09.12.2020 г. на основание чл.143, ал.15 от ЗДвП регистрацията на превозното средство била служебно прекратена със съответното отбелязване в АИС-КАТ.

На 23.12.2020 г. в 05:57 часа, Б. И. управлявал същия лек автомобил в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], когато бил спрял за проверка от младши автоконтрольори в ОПП-СДВР Т. и В., разпитани в съдебното производство в качеството им на свидетели. При проверката било установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация поради липса на пререгистрация в 2-месечен срок от покупко–продажбата му. Поради това на Б. И. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за нарушение на чл.140, ал.1, пр.1 от ЗДвП.

На 23.12.2020 г. в 13:08 часа пред КАТ било подадено заявление № 204134230507 от Г. Г. П. за промяна на регистрацията на МПС с рег. [рег.номер на МПС] , вследствие на което променената собственост от 08.10.2020г. била отразена в базата данни на ОПП–СДВР.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и оспореното в настоящото производство наказателно постановление, с което на Б. И. за нарушение по чл.140, ал.1 от ЗДвП, на основание чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено наказание „глоба“ в размер на 300 лв. и „лишаване от правото да управлява МПС“ за срок от 6 месеца, а на основание чл.6, ал.1, т.5, предл.1 от Наредба на МВР № Из-2539 от 17.12.2012г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, са му отнети 10 контролни точки.

При така установените по делото факти, по които не се спори, съдът е приел от правна страна, че процесното наказателно постановление е издадено от компетентен орган, като били спазени процесуалните правила на ЗАНН за съставянето му. Нарушението било ясно и разбираемо описано. Посочени били датата, мястото, посоката на

движение на МПС-то и това, че същото е с прекратена регистрация по чл.143, ал.15 от ЗДвП от 09.12.2020г. Деецът и автомобилът били в достатъчна степен индивидуализирани. Доколкото в 2-месечния срок по чл.143, ал.15 от ЗДвП, който в случая изтекъл на 08.12.2020 г., от страна на новия собственик не било изпълнено задължението за регистрация на лекия автомобил в КАТ, поради което на 09.12.2020г. същата била автоматично прекратена, според съда, от обективна страна бил реализиран съставът на нарушението по чл.140, ал.1, изр.1, предл.1 от ЗДвП.

От субективна страна съдът е приел, че след като И. е във фактическо съжителство с жената, на която е продал автомобила, същият е знаел, че той не е регистриран и с това е обосновал наличието на вина. Нормата на чл.143, ал.15 от ЗДвП не поставяла изискване да се уведомява собственика и/или продавача на МПС за служебно извършената дерегистрация. С това, че жалбоподателят е могъл и бил длъжен да предположи, че с изтичане на 2-месечен срок регистрацията на МПС може да бъде служебно прекратена и отбелязана в АИС – КАТ и като управлявал автомобила на дата след 08.12.2020 г., съдът е приел, че И. е съзнавал общественно-опасния характер на извършеното.

Обжалваното решение е правилно.

Безспорно е по делото, че на 23.12.2020 г. в 05:57 часа, Б. И., докато управлявал лек автомобил „А. А8” с рег. [рег.номер на МПС] е спрял за проверка от органи на ОПП – СДВР, при което е установено, че автомобилът е със служебно прекратена регистрация поради липса на пререгистрация в 2-месечен срок от покупко–продажбата му.

Съгласно визираната в НП, като нарушена норма на чл.140, ал.1, изр.1 от ЗДвП по пътищата, отворени за обществено ползване, се допускат само моторни превозни средства и ремаркета, които са регистрирани и са с табели с регистрационен номер, поставени на определените за това места. Санкцията за нарушаване на тези изисквания е предвидена в нормата на чл.175, ал.3 от ЗДвП, съгласно която се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 6 до 12 месеца и с глоба от 200 до 500 лв. водач, който управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред или е регистрирано, но е без табели с регистрационен номер. В разпоредбата на чл.143, ал.15 ЗДвП е предвидено, че се прекратява служебно регистрацията на регистрирано ППС на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство. Разпоредбата на чл.145, ал.2 от ЗДвП вмениява задължение на приобретателя на регистрирано пътно превозно средство в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в службата за регистрация на пътни превозни средства по постоянния адрес или адрес на регистрацията на собственика, освен когато пътното превозно средство е придобито от търговец с цел продажба.

Съобразно легалната дефиниция, дадена в §2, т.4 от ДР на Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях, и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства / Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. / „регистрация” е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификацията на превозното средство и издаването на табели с регистрационен номер. Според чл.4, ал.1 от цитираната наредба, собственикът е длъжен да представи превозното средство и необходимите документи

в определения срок за извършване на регистрацията, промяна в регистрацията или прекратяване на регистрацията. Съгласно чл.18б, ал.1, т.10 от същата Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. регистрацията се прекратява по чл.143, ал.15 от ЗДвП по отношение на собственик, който в двумесечен срок от придобиването не изпълни задължението си да регистрира превозното средство.

Анализът и тълкуването на цитираните по-горе разпоредби, относими към настоящия казус, водят до извода, че след валидно осъществена промяна на собствеността върху превозното средство и непредприемане на действия от страна на новия собственик в срок до един месец да регистрира придобитото превозно средство в съответната служба за регистрацията, същото следва да бъде квалифицирано като моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред, по смисъла на чл.140, ал.1 от ЗДвП. Тоест състоянието на превозното средство „нерегистрирано по надлежния ред моторно превозно средство" е пряка последица от неизпълнение в срок на задължението по чл.145, ал.2 от ЗДвП. Непререгистрирането в законоустановения срок на придобито чрез правна сделка МПС води като последица приложението на разпоредбата на чл.143, ал.15 от ЗДвП за служебно прекратяване на регистрацията му. В хипотезата на чл.143, ал.15 законът приравнява служебното прекратяване на регистрацията на автомобил на липсата на регистрацията на същия.

И след като в случая оспорващият е управлявал лекия автомобил без регистрацията, е нарушил разпоредбата на чл.140, ал.1, изр.1, за което правилно му е наложена и предвидената в чл.175, ал.3, предл.1 от ЗДвП санкция.

За да се приеме, че водачът е осъществил от субективна страна нарушение по чл.175, ал.3, пр.1 от ЗДвП не е необходимо той да е действал умишлено, тъй като нормата не изисква конкретна форма на вина, за да се счете нарушението за съставомерно, т.е. то може да бъде извършено както при умисъл, така и при непредпазливост. Съгласно чл.7, ал.2 от ЗАНН, непредпазливите деяния не се наказват само в изрично предвидените случаи, като в разпоредбата на чл.175, ал.3 от ЗДвП не се изключва наказуемостта при тази форма на вината.

Тук е мястото да се посочи, че не може вината да се презюмира, така както е направил въззивният съд, като от фактическото съжителство на страните по договора за покупко-продажба на лекия автомобил е обосновал извод за вината на Б. И. И. обаче е бил длъжен да установи дали моторното превозно средство отговаря на всички законови изисквания преди да започне да го управлява. Съдът намира, че в конкретната ситуация жалбоподателят е могъл да предвиди неправомерния резултат, а именно: управлението на МПС, което не е регистрирано, тъй като от документите на управлението от него автомобил /от свидетелството за регистрацията на МПС/ е могъл да установи, че новият собственик на автомобила не е изпълнил задължението си по чл.145, ал.2 от ЗДвП, респ. че регистрацията на МПС е била заличена.

По изложените съображения решението като правилно следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал. 2, предл. 1, Административен съд - София град, четиринадесети касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 293 от 25.01.2022 г., постановено по административнонаказателно дело № 7452/2021 г. от Софийски районен съд, 10-ти

СЪСТАВ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: